

Bibliaóra 2021. április 13-án

Fohász: *Kegyelem, nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és Fiától, az Úr Jézus Krisztustól a Szentléleknek közösségében. Ámen*

Kezdő ének: 89. zsoltár – *Az Úrnak irgalmát örökké éneklek...*

Imádkozzunk:

Szerető Urunk, mennyei Atyánk, hálával és bizakodással fordulunk Hozzád, hiszen látjuk a saját életünkben és a körülöttünk történő eseményekben is a Te jelenlétedet, megtartó, gondoskodó kegyelmedet. Áldunk azért, hogy boldog a nép, amely tenéked örvendez, hogy fényes orcád előtt járhatunk szüntelen és jótéteményed rajtunk megszorítod. Köszönjük ennek megtapasztalását az elmúlt időben, még ha sokszor csak utólag tárul is fel előttünk oltalmazó jelenléted és a veszély, amitől megóvtál. Bizony, töredelemmel valljuk meg, hogy nem is tudatosítjuk mindennek a jelentőségét, magától értetődőnek vesszük, hogy erőnk, pajzsunk és oltalmunk vagy, sőt, olykor magunknak tulajdonítjuk a jó eredményeket.

Kérünk, könyörülj rajtunk az által, hogy megláttatod Rád utaltságunkat, és azt a kegyelmet és vezetést is, amelyet mindeddig nem vontál meg tőlünk. Hadd alakuljon ki bennünk készség Hozzád igazítani lépéseinket, döntéseinket és terveinket. Tégy alkalmassá arra, hogy megnyilvánuljon rajtunk és bennünk is szabadító hatalmad. Add, hogy igéd üzenete élő módon jusson el a szívünkig, legyen érthetővé és eligazítássá a számunkra. Vezessen boldog közösségre Veled és egymással, erősítsen meg a Tőled kapott küldetésünk végzéséhez, hogy ne valljunk, és ne hozzunk Rád sem szégyent méltatlan magatartással. Jöjj hát közénk, és részesíts az ige áldásában. *Ámen*

Ószövetségi igeszakasz – 4Mózes 22. rész

1 Azután elindultak Izráel fiai, és tábort ütöttek Móáb síkságán, a Jordánon túl, Jerikóval szemben. **2** Bálák, Cippór fia látta mindazt, ahogyan Izráel elbánt az emóriakkal. **3** Móáb nagyon megrémült a néptől, olyan sokan voltak, és megrettent Móáb Izráel fiaitól. **4** Ezért ezt mondta Móáb népe Midján véneinek: Ez a tömeg úgy leleget körülöttünk mindent, ahogyan a marha leleget a zöld mezőt. Abban az időben Bálák, Cippór fia volt Móáb királya. **5** Követeket küldött Bálámhoz, Beór fiához az Eufrátesz mellett levő Petórba, honfitársainak a földjére, hogy hívják meg, és ezt mondják neki: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, és már ellepte a föld színét, és velem szemben telepedett le. **6** Ezért jöjj el, átkozd meg ezt a népet, mert erősebb nálam. Talán akkor meg tudom verni, és kiűzöm az országból. Jól tudom, hogy áldott lesz, akit te megáldasz, és átkozott, akit te megátkozol **7** Elmentek tehát Móáb és Midján vénei, és náluk volt a varázslás díja. Megérkeztek Bálámhoz, és elmondták neki Bálák üzenetét. **8** Ő ezt felelte nekik: Maradjatok itt éjszakára, és én beszámolok nektek arról, hogy mit mondott nekem az Úr. Móáb vezető emberei ezért ott maradtak Bálámnál. **9** Isten pedig eljött Bálámhoz, és megkérdezte tőle: Miféle férfiak vannak itt nálad? **10** Bálám ezt felelte Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya ezt üzenete nekem: **11** Egy nép jött ki Egyiptomból, és ellepte a föld színét. Jöjj tehát, és verd meg rontással a kedvemért, talán akkor meg tudok vele küzdeni, és el tudom üzni. **12** Isten azonban ezt mondta Bálámnak: Ne menj el velük, ne

átkozd meg azt a népet, mert áldott az. [13](#) Fölkelt tehát Bálám reggel, és ezt mondta Bálák vezető embereinek: Menjetek vissza a hazátokba, mert nem engedi meg az Úr, hogy veletek menjek. [14](#) Móáb vezető emberei fölkerekedtek, visszamentek Bálákhoz, és elmondták: Nem akart velünk jönni Bálám. [15](#) Akkor Bálák még több és még tekintélyesebb vezető embert küldött azoknál. [16](#) Ezek megérkeztek Bálámhoz, és ezt mondták neki: Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodj eljönni hozzám! [17](#) Igen gazdagon megjutalmazlak, és megteszek mindent, amit mondasz nekem. Csak jöjj el, és verd meg ezt a népet rontással a kedvemért! [18](#) De Bálám ezt felelte Bálák udvari embereinek: Ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg Istenemnek, az Úrnak a parancsát, és nem tehetek semmit vele szemben. [19](#) De csak maradjatok itt ti is ezen az éjszakán, hogy megtudjam, akar-e még valamit mondani nekem az Úr. [20](#) Éjjel eljött Isten Bálámhoz, és ezt mondta neki: Ha azért jöttek ezek a férfiak, hogy elhívjanak téged, kelj föl, menj el velük, de csak azt teheted, amit én mondok neked. [21](#) Fölkelt tehát Bálám reggel, fölnyergelte a szamarát, és elment Móáb vezető embereivel. [22](#) Isten azonban haragra gerjedt, amiért Bálám elment. Ezért odaállt az Úr angyala az útra, hogy feltartóztassa. Ő a szamarán ügetett, és vele volt két szolgálója is. [23](#) De a szamár meglátta az Úr angyalát, ahogyan ott állt az úton kivont karddal a kezében, ezért letért a szamár az útról, és a mezőre ment. Bálám ütni kezdte a szamarat, hogy visszaterelje az útra. [24](#) Azután odaállt az Úr angyala a szőlők között egy mély útra, amelyet innen is, onnan is fal szegélyezett. [25](#) Amikor meglátta a szamár az Úr angyalát, odalapult a kőfalhoz, és Bálám lábát is a falhoz szorította. Ekkor újból megverte. [26](#) Az Úr angyala továbbment, és ismét megállt egy szoros helyen, ahol nem lehetett kitérni sem jobbra, sem balra. [27](#) Amikor meglátta a szamár az Úr angyalát, lefeküdt Bálám alatt. Ekkor haragra gerjedt Bálám, és ütni kezdte botjával a szamarat. [28](#) De az Úr beszédre nyitotta a szamár száját, és az így szólt Bálámhoz: Mít vétettem ellened, hogy háromszor is megvertél engem? [29](#) Bálám így felelt a szamárnak: Mert csúfot üztél belőlem. Lenne csak kard a kezemben, meg is ölnék! [30](#) A szamár ezt mondta Bálámnak: A te szamarad vagyok, rajtam utazol régtől fogva mindmáig. Szoktam-e ilyet tenni veled? Bálám azt felelte: Nem. [31](#) Ekkor az Úr megnyitotta Bálám szemét, aki meglátta az Úr angyalát, amint ott áll az úton kivont karddal a kezében. Bálám meghajolt, és arcra borult. [32](#) Az Úr angyala ezt mondta neki: Miért verted meg a szamaradat már háromszor? Azért jöttem, hogy feltartóztassalak, mert ellenemre való ez az út. [33](#) A szamár látott engem, azért tért ki előlem háromszor is. Ha nem tért volna ki előlem, téged meg is öltelek volna, azt pedig életben hagytam volna. [34](#) Bálám így felelt az Úr angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz velem szemben az úton. De ha nem tetszik neked, inkább visszatérek. [35](#) De az Úr angyala ezt felelte Bálámnak: Menj el ezekkel a férfiakkal, de csak azt mondhatod, amit én mondok neked! Bálám tehát elment Bálák vezető embereivel. [36](#) Amikor meghallotta Bálák, hogy jön Bálám, kiment eléje Ír-Móábig, amely az Arnón határvonalánál van, a határ legszélén. [37](#) Ezt mondta Bálák Bálámnak: Már többször is hívattalak téged, miért nem akartál jönni? Azt hitted, hogy nem tudlak megjutalmazni? [38](#) De Bálám ezt felelte Báláknak: Látod, hogy eljöttem hozzád! De nem szólhatok magamtól semmit, csak azt mondhatom, amire Isten indít. [39](#) Ezután továbbment Bálám Bálákkal, és megérkeztek Kirjat-Hucótba. [40](#) Bálák ott marhákat és juhokat áldozott, és küldött belőle Bálámnak és a vele levő vezető embereknek is. [41](#) Reggel aztán magával vitte Bálák Bálámot, fölvezette Baal magaslatára, ahonnan láthatta Izráel népének egy részét.

Kedves Testvéreim,

A pusztában vándorló Izráel nem is tudja (akárcsak Isten hívó népe azóta is a világban), micsoda oltalom biztonságában él. Egyrészt abban látjuk ezt, amit a történet (22-24. fejezet) szépen elénk tár, hogy nem is sejtik, valahol mekkora támadás folyik ellenük, milyen veszélynek annak kitéve, az Úr pedig megvédi őket. Másrészt abban is megmutatkozik ez, hogy amint vonulnak, harcolnak, Isten

fokozatosan félelmet támaszt a környező népekben, akik felismerik, hogy számukra legyőzhetetlen erő védelmezi őket, szóval hogy ezt a népet megáldotta az Úr. Mert Isten jelenléte és áldása gyermekei életében felismerhető, kimutatható, és érzékelhető még az Őt el nem fogadók számára is.

Így történik, hogy Bálák, Moáb királya a szomszéd népek legyőzése után (Szihón, az emóriak és Óg, Básán királya) támadásra készül, hiszen – mint gondolja – legjobb védekezés a támadás. De nem támaszkodik a maga erejére, meg felismeri, hogy itt nagyobb hatalommal van dolga. Ezért magasabb erőt, varázslást akar bevetni, hogy az áldást, Isten oltalmát eltávolítsa Izráel népéről. Nem ismeri az Urat, és azt hiszi, hogy a megátkozás hatékony módszer, s aztán már harcolhat ellenük a győzelemért. Az Istent nem ismerő világ módszerei ma is ilyenek, mindig nagy kísértés a mágiához fordulás az Előtte való hódolás helyett. Vegyük komolyan, hogy hívő, istenfélő emberek számára is csapdává válik ez a kísértés, ha engednek neki. Viszont Istennel szemben a varázslás, ígézés hatástalan. Ezt a pogány Báláknak is meg kell tudnia.

Bálák a legjobb hírű varázslóhoz fordul, hiszen arról, akit fel akar erre a feladatra fogadni, azt tartják, hogy *„áldott lesz, akit megáld, átkozott lesz, akit megátkozás”* (6.v.) Valóban mindenre van hatalma, minden sikerül neki? Nem, meg kell tudnia, hogy ilyen hatalma csak az Úrnak, Izráel élő Istenének van. Bálám, a felkért ígésző jól tudja, hogy ilyen a hatalommal nem rendelkeznek, de igen nagy csábítást jelent számára a felkínált fizetség. Pogány ember, nem tartozik Isten népéhez, de tud Istenről, és kapcsolatba is kerül vele, amikor kb. 3 hétig tartó út után megérkeznek hozzá Moáb és Midján vénei, hogy az Egyiptomból kijött nép megátkozására felkérjék. Bálám éjszakai kijelentést vár, az Úrtól – érdekes, tudja, hogy az ő népéről és áldó hatalmáról van itt szó. Nem fordul szembe a nagyobb hatalommal, de megpróbálja kieszközölni a jóindulatát. *„Isten pedig eljött Bálámhoz...”* Fölveszi vele a kapcsolatot, hogy megmutassa, itt Ő az Úr és az történik, amit Ő jónak lát. *„Ne menj el velük, ne átkozd meg azt a népet, mert áldott az.”* És akit Ő megáld, afölött Bálámnak nincs hatalma, ez tudnia kell. Akit Ő megáld és védelmez, azt nem ronthatja meg semmiféle sátáni ártó erő. Bálám tehát kénytelen ezt tudomásul venni, és a követeknek azt mondja: *„nem engedi meg az Úr, hogy veletek menjek”*. Vagyis: én ugyan elmennék, de...

Tudomásul veszi, nem mer ellene tenni, de engedelmesség, alázat, bizalom nincs emögött. Ha azt hinnénk, hogy mégis, akkor a második kísérlet meggyőző az ellenkezőjéről, amikor Bálák visszaküldi a követeit még nagyobb jutalommal. Bálám arra hivatkozik: *„Ha nekem adja Bálák a házát tele ezüsttel és arannyal, akkor sem szeghetem meg Istenemnek, az Úrnak a parancsát, és nem tehetek semmit vele szemben.”* De ez nem azt jelenti, hogy tényleg az Úr az ő Istene, akinek alárendeli magát, hanem egyfajta kibeszélés, hogy miatta nem tehet, amit akar. De ismét próbálkozik, hátha az Úr megváltoztatta a véleményét, hátha elmehet velük: a felkínált jutalom igen csábító, gazdag lenne és nagy sztár Moáb földjén. Ne is csodálkozzunk Bálámon, a pogány varázslón, mert hívő emberekként hányszor eljártsszuk mi is azt, hogy de

hátha az Isten meggondolta magát, hátha mégis lehet azt, amit eddig nem hagyott jóvá. Hányszor próbáljuk érvényesíteni a saját szándékunkat, akaratunkat, és kérni rá Tőle a pecsétet?! Pedig ez komoly figyelmeztetés, ne álljunk le tárgyalni arról, amiről már világos eligazítást kaptunk, mert a kísértésből engedetlenség lesz.

És micsoda meglepetés a válasz! Isten meggondolta magát? Megint az Úr szólítja meg éjszaka Bálámot, Ő létesít kapcsolatot az emberrel, hiszen mi erre képtelenek vagyunk: *„Ha azért jöttek ezek a férfiak, hogy elhívjanak téged, kelj föl, menj el velük, de csak azt teheted, amit én mondok neked.”* Mégis mehet? Nem tartja vissza, ha menni akar erre a kétes útra. Menjen, de nem átkozni, hanem Isten áldó akaratát megerősíteni. Rajta keresztül fogja Isten megmutatni, hogy Vele szemben az embernek nincs hatalma. Bálám tüstént útra is kel, de nincs tudatában annak, hogy Isten ugyan engedi ezt az utat, de akarata változatlan. Erre figyelmeztetni kell őt, ami három ízben történik meg, mégpedig a szamara által, úgy, hogy a szamár lát, de Bálám nem, a szamár látja az Úr angyalát és fél, Bálám pedig csak azt tapasztalja, hogy akadályozza őt az állata, ezért megveri. Indulatosan és haraggal. Ez a haragos indulat annyira elvakítja, hogy fel se tűnik neki: beszél a szamár! Sőt, társalognak egymással! Pedig ez elég rendkívüli dolog. Ennyire elvakította már Bálámot a megígért jutalom fénye – és a harag. *„A te szamarad vagyok, rajtam utazol régtől fogva mindmáig. Szoktam-e ilyet tenni veled? Bálám azt felelte: Nem.”* Csak amikor az Úr az ő szemét is megnyitja, akkor ébred rá, hogy a szamár valójában az ő életét is óvta, amikor meghátrált vagy félreállt. Bizony, akinek az Úr nem nyitja meg a szemét, az vak marad, és nem veszi észre, amit kellene, még az életveszélyt sem...

Bálám most szembesül az engedetlenségével, bár nem igazi bűnbánat szavai ezek: *„Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz velem szemben az úton. De ha nem tetszik neked, inkább visszatérek.”* Nem bűnbánat, hanem félelem mondatja ezt vele. *„De az Úr angyala ezt felelte Bálámnak: Menj el ezekkel a férfiakkal, de csak azt mondhatod, amit én mondok neked!”* Most már végig kell mennie az úton, de Isten köti meg a nyelvét, akármit nem mondhat. A történet a továbbiakban ezt fogja kidomborítani, Isten Bálámot használja fel arra, hogy népe ellenségeivel megértesse: nincs a hatalmukban ártani neki, Ő élő Úr és hatalmasabb minden más istennél. Gonosz szándékuk ellenére is az Ő akarata valósul meg.

Bálák egyelőre csak azt látja, hogy a híres igézőt sikerült megnyernie a maga szándékának, és semmilyen anyagi áldozatot nem sajnál a kívánt siker érdekében (hiszen anyagiakba veti a reménységét). Milyen hamis bizodalom ez... A történet folytatása viszont szépen elénk tárja, hogyan erősíti meg az Úr a népe megáldását Bálámon keresztül, hiszen az Ő akarata érvényesül. Ez azonban ne tévesszen meg minket. Sajnos, Bálám prófétaként eszköz lesz ugyan Isten kezében, hogy általa nagy dolgokat jelentsen ki, azonban nemcsak a csábító jutalmat veszíti el, hanem ennek ellenére ellenséges marad Isten népével szemben is, mert mindez csak rajta kívül történik, de benne nem hagy maradandó nyomot. Őt nem változtatta meg a prófécia, amit Isten népéről és a Messiásról mondott. Kirekesztve maradt az áldásból. Erről olvashatunk például a következő helyeken: 4M 31,16 2Pt 2,16 Jel 2,14. Bizony, nem

elég ismerni Istent, tudni Róla, találkozni Vele, mert a Neki átadott, engedelmes életben van az Ő áldása.

Újszövetségi igeszakasz – ApCsel 2,14-28

[14](#) Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Figyeljete szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez! [15](#) Mert nem részek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van, [16](#) hanem ez az, amiről Jóel így prófétált: [17](#) „Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak; [18](#) még szolgálóimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak. [19](#) És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot. [20](#) A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja. [21](#) De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.” [22](#) Izráelita férfiak, halljátok meg ezeket az igéket! A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttetek erővel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok, [23](#) azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a bűnösök keze által keresztre szögeztétek és megöltétek. [24](#) De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt. [25](#) Mert ezt mondja róla Dávid: „Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobбом felől van, hogy meg ne tántorodjam. [26](#) Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni, [27](#) mert nem hagyod lelkemet a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson. [28](#) Megismerteted velem az élet útjait, betöltesz engem örvendezéssel a te orcád előtt.”

Péter apostol pünkösdi bizonyágtételének részlete ez. Láthatjuk benne a Szentlélek jelenlétét és erejét, ahogyan az egyszerű halászembert felbátorítja a Jézus feltámadásáról szóló nagyon konkrét üzenet félelem nélküli kimondására. Mert ahol Isten Lelke szóhoz juthat, ott cselekszik, életet változtat meg. A Szentlélek megérteti és magyarázza az igét, ezt megtapasztalják mindazok, akiket betölt. A Szentlélek ezzel az ige hirdetéssel a keresztyén missziót kezdi el.

Péter bátran visszautasítja a gúnyos vádat, amikor megmagyarázza az eseményt, amelyet Isten vitt végbe ígérete szerint. Mert *nem részek ezek*, itt Isten munkájáról van szó, ígéretek beteljesedéséről. Ezt értették meg pünkösdkor a tanítványok, erről szól Péter, amikor a Szentlélek ajándékát hozza közel és magyarázza a jelenlevőknek. Konkrét ószövetségi próféciák beteljesedését hirdeti meg, hivatkozva a történetekre, mint egy új korszak kezdetére. Amelyben a megmenekülés útja az lesz, ha valaki segítségül hívja az Úr nevét. Mert Isten megváltó akarat ment végbe a Golgotán, az Ő ereje támasztotta fel Jézust, üdvösségünk zálogát.

A keresztyén misszió egyik hivatkozási alapja lett ez az ige, az adott lehetőség segítségül hívni az Urat, a lehetőség az üdvösség elfogadására a Jézusba való kapaszkodás, annak a segítségnek a megragadása, amit Ő elkészített a benne hívőknek. Hiszen *nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk* (ApCsel 4,12) Hiszen Jézus él, és feltámadásával győzött a halál, kárhozat felett. Szentlélek Jézusról, a Feltámadott tesz

bizonyoságot. Akiben élet, reménység van mindazok számára, akik segítségül hívják Őt. Mi kell ehhez? Felismerni, hogy bizony, szükségem van Rá, Ő a megoldás, a szabadulás. Hogy miattam, helyettem szenvedett a kereszten, „bűnöm átka a keresztre szegezett”. De feltámadt, hogy az élet útját megismertesse velem és betöltsön örömmel. Ilyen hittel, várakozással tekintünk fel Jézusra. *Ámen*

Imádkozzunk:

Úr Jézus Krisztus, légy áldott azért a rendkívüli erőért, amellyel Szentlelked bizonyoságot tett feltámadásodról. Köszönjük, hogy az is Tőled való csoda, amikor valaki tud hinni, kételkedés, ellenkezés nélkül. Amikor valaki meglátja, hogy az üdvösség kérdése, vágya és lehetősége Benned lesz valósággá. És aki Téged segítségül hív, kiált és megragadja feléje kinyújtott kezedet, az megtartatik. Mert drága áron szerezted meg számunkra az üdvösséget, de ingyen, kegyelemből kínálad. És akinek van lelki nyitottsága, az felismeri és elfogadja.

Ezért arra kérünk, Szentlelked által munkáldj a szívekben, hiszen te tudsz valakit látóvá, hallóvá, beszélővé tenni, Te tudod kimunkálni bennünk a bűnbánatot, majd hitre elvezetni és befogadóvá tenni minket. Szeretnénk követőidként, engedelmes, neked élő gyermekeidként élni, járnunk és bátran, megalkuvás nélkül képviselni Téged ebben a világban. Nem törődve azzal, ki mit gondol vagy mond rólunk, mert Te tudod hitelesíteni az életünket az emberek előtt, ha követünk Téged és Rád figyelünk.

Urunk, annyi a nyomorúság, bűn, baj, bűn, betegség, gyász körülöttünk, annyian várnak felemelő, megerősítő és vigasztaló jó hírt – hadd tudjuk nem a magunkét adni, hanem a Te Szentlelked által felhatalmazva mondani, hirdetni az élet üzenetét, s hadd tudjunk igédből táplálkozni, élni magunk is! Vigasztaló Lelkessel állj oda a koporsók mellé, adj vigasztalást a gyászolóknak, élő üzenetet a igehirdetőknak. A betegek reménysége is Benned legyen, szeretteik, ápolóik számára Te légy az erőforrás. És sok-sok más nyomorúság is hadd hajtsa Hozzád azokat, akiken csak Te tudsz segíteni! Ne szóljon igéd hiába, cselekedje meg, amiért elküldted! Akik nyomorúságukban segítségül hívnak, tapasztalják meg a meghallgatást, megtartatást, szabadítást – ezt követően dicsőítsenek Téged. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, szeretete és Szentlelke legyen és maradjon mindnyájunkkal. *Ámen*

Záró ének: 16. zsoltár – *Tarts meg engemet, ó, én Istenem...*